

Πολλά τα ερωτήματα και οι παρατηρήσεις τους: «*Ακίνδυνος κυρία, τι όνομα είναι αυτό; Περίεργο είναι*». Συζητήσαμε για το όνομα του, το βρήκαν λίγο ασυνήθιστο και περίεργο όνομα είπαν, όπως του Αρμίνο, του Φαμπιάν και της Αρμέλα που είναι στην τάξη μας. Είναι όμως από την Ελλάδα τους πληροφορήσε. «*Αλήθεια πότε έχει γενέθλια; Πόσα κεράκια έχει σβήσει;*» ρώτησαν ξανά.

Όταν τους ενημέρωσα για τα ενδιαφέροντα του Ακίνδυνου επικράτησε ενθουσιασμός στην τάξη και ζητωκραυγές στο άκουσμα ότι παίζει παιχνίδια στο tablet, στο playstation και παιχνίδια στο κινητό της μαμάς του, όπως συμβαίνει και με τα ίδια.

Θετικά σημεία:

- Τα παιδιά από άλλες χώρες εκφράστηκαν πολύ άνετα παρόλο που υπάρχει δυσκολία στην χρήση της ελληνικής γλώσσας.
- Τα παιδιά ανακάλεσαν εύκολα στη μνήμη τους γνώσεις που είχαν (π.χ. η πόλη του Πειραιά...και εγώ έχω 2 γιαγιάδες και 2 παππούδες... και εγώ έχω το όνομα του παππού μου)
- Έκαναν ταύτιση των πληροφοριών που έπαιρναν με τη δική τους ζωή.
- Προσπαθούσαν να υπενθυμίζουν στα υπόλοιπα μέλη της ομάδας αλλά και να εφαρμόζουν τα ίδια τους κανόνες ανάπτυξης ενός διαλόγου.
- Θερμή υποδοχή του Ακίνδυνου από τα παιδιά, τρυφερότητα και νοιάξιμο απέναντι του, αποδοχή.

Δυσκολίες:

- Προσωπικό άγχος για το αν έχω δομήσει σωστά την όλη διαδικασία αλλά και του γεγονότος ότι βιντεοσκοπείται η όλη δράση. Θα κάνω λάθη; Θα μπορώ να καλύψω τυχόν απρόοπτα γεγονότα;
- Η έντονη επιθυμία των παιδιών να τον αγκαλιάσουν, να τον φιλήσουν, να τον κρατήσουν.
- Η ώρα που ήρθε και η ώρα που έφυγε. Τα παιδιά είχαν την ανάγκη να μείνει περισσότερο μαζί τους. Ανανεώσαμε το ραντεβού.